

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Obdo/11/2018
Identifikačné číslo spisu: 1309214096
Dátum vydania rozhodnutia: 31.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Viera Pepelová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1309214096.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: STEYER GROUP L. L. C., so sídlom Wilmington DE 198 01, Delaware (USA), právne zast. Ing. JUDr. Vojtech Keselý, CSc., advokát, so sídlom Košická 56, Bratislava proti žalovanému: Siemens, s. r. o., so sídlom Lamačská cesta 3/A, Bratislava, IČO: 31 349 307, právne zast. ALMOND LEGAL, s. r. o., advokátska kancelária so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 47 248 653, o zaplatenie 1 282 088,03 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 22Cb/190/2009, o dovolaní a odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 3Cob/316/2015-522 z 26. októbra 2016, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného o d m i e t a.
- II. Odvolanie žalovaného o d m i e t a.
- III. Žalobca m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov dovolacieho a odvolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací dovolaním a odvolaním žalovaného napadnutým rozsudkom v I. výroku potvrdil rozsudok Okresného súdu Bratislava III, č. k. 22Cb/190/09-297 z 02. 12. 2010 vo vyhovujúcej časti vo výške 532 970,59 eur s 11,33% ročným úrokom z omeškania od 19. 12. 2002 do zaplatenia a v napadnutom súvisiacom výroku o náhrade trov konania zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie vo výške 34 807,54 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V II. výroku odvolací súd priznal žalobcovi plnú náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvej inštancie rozsudkom, č. k. 22Cb/190/09-297 z 02. 12. 2010 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 532 970,59 eur s

úrokom z omeškania 11,33% ročne od 19. 12. 2002

do zaplatenia a zmluvnú pokutu 156 287,46 eur, ako aj čiastočnú náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 7 149,96 eur, trovy znalečného vo výške 35,74 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 28 546,76 eur. Súd prvej inštancie konanie zastavil v časti úrokov z omeškania 11,33% ročne so sumy 1 125 800,60 eur od 01. 04. 2002 do 18. 12. 2002.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 27. 11. 2001 obchodná spoločnosť Hydrostav, a. s. postúpila žalobcovi pohľadávku voči žalobcovi z titulu náhrady škody, ako aj ďalšie pohľadávky, ktorých výška mala byť špecifikovaná po definitívnom ukončení reklamačného konania a zistení konečnej výšky škody. Na základe dohody o postúpení prešlo na postupníka aj právo

na zaplatenie zmluvnej pokuty dohodnutej obchodnou spoločnosťou Hydrostav, a. s.

so žalovaným v článku X. kúpnej zmluvy č. ATD BT 14/6/98. Súd prvej inštancie mal

za preukázané omeškanie s plnením dodávky a jeho reklamovanie, pričom výšku uplatnenej zmluvnej pokuty mal za zodpovedajúcu čl. X. a čl. III. kúpnej zmluvy č. ATD BT 14/6/98.

Pri určovaní výšky náhrady škody vychádzal zo znaleckého posudku č. 12/2006, vypracovaného F. Z. J., ktorý vyčíslil škodu ekvivalentu 501 436,37 eur (15 106 272,-Sk) a ktorú navýšil o znalcom neposudzované náklady vo výške 950 000,-Sk, súvisiace s potrebou preprogramovania softvéru po výmene svietidiel. Návrhu žalovaného

na nariadenie kontrolného znaleckého dokazovania nevyhovelo, pretože námietky žalovaného

sa týkali právneho posúdenia veci. Vo vzťahu k námietkam žalovaného o neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávok z 27. 11. 2001 uviedol, že táto zmluva je platná, pretože bola podpísaná osobami Ing. P. a Ing. V., ktorí boli v čase jej podpisu štatutárnymi zástupcami obchodnej spoločnosti Hydrostav, a. s., pričom konkurz na majetok obchodnej spoločnosti Hydrostav, a. s. bol vyhlásený až dňa 30. 07. 2002. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil súd prvej inštancie úspechom v rozsahu 39,50%, trovami na súdnom poplatku vo výške 19 916,50 eur, na znalečnom 99,58 eur a na právnom zastúpení 79 516,76 eur.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalobca aj žalovaný odvolanie. Žalobca podal odvolanie proti zamietajúcej časti a žiadal rozsudok v tejto časti zmeniť a žalobe vyhovieť. Žalovaný podal odvolanie proti vyhovujúcej časti rozsudku súdu prvej inštancie, navrhujúc jeho zmenu spočívajúcu v zamietnutí žaloby v celom rozsahu.

4. Odvolací súd na základe týchto odvolaní rozhodol rozsudkom, č. k. 3Cob/123/2011-378 zo 14. 09. 2011 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej a zamietajúcej časti potvrdil, v súvisiacom výroku o náhrade trov konania zmenil tak,

že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie sumu 34 807,54 eur. Na základe dovolania podaného žalovaným, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací uznesením, č. k. 4Obdo/3/2012-435 z 30. 04. 2013 rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej vyhovujúcej časti vo výške 532 970,59 eur

s 11,33% úrokom z omeškania od 19. 12. 2002 do zaplatenia a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, ako aj trov odvolacieho konania zrušil a v tomto zrušenom rozsahu vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

5. Odvolací súd následne opätovne prejednal odvolanie žalovaného v časti, v ktorej bol rozsudok odvolacieho súdu zrušený. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalovaného uviedol, že žalovaný namieta primárne skutkový a právny základ žaloby, pričom v tejto časti už bolo právoplatne rozhodnuté. Podľa odvolacieho súdu bolo v konaní nesporne zistené, že žalobca

je veriteľom pohľadávok, ktoré získal na základe zmluvy o postúpení pohľadávok

z 27. 11. 2001 od postupecu Hydrostav, a. s. Odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom

a so zisteným skutkovým stavom súdu prvej inštancie, preto rozsudkom, č. k. 3Cob/270/2013-458 z 13. 11. 2013 rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Náhradu trov odvolacieho konania a dovolacieho konania priznal úspešnému žalobcovi.

6. Na základe dovolania podaného žalovaným bol tento rozsudok odvolacieho súdu zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/34/2014 z 30. 06. 2015 a vec bola vrátená odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Dovolací súd uznal žalovaným tvrdený dovolací dôvod o nepreskúmateľnosti odvolacieho rozhodnutia.

7. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací tak opätovne prejednal odvolanie žalovaného a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaní žalovaného napadnutej časti vecne správny a v podrobnostiach poukázal v zmysle § 387 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“) na jeho odôvodnenie.

8. Odvolací súd uviedol, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 11. 2001, vrátane jej dodatku je platná, pretože bola podpísaná oprávnenými osobami za spoločnosť Hydrostav, a. s., a to pred doručením návrhu na vyhlásenie konkurzu súdu, ktorý bol vyhlásený až 30. 07. 2002. Vykonanie dôkazov zo strany pôvodne nepríslušného krajského súdu mohol použiť súd prvej inštancie, v uvedenom postupe nebránila platná úprava občianskeho súdneho konania. Odvolací súd má za to, že vo veci bolo vykonané dostatočné znalecké dokazovanie prostredníctvom znalca v odbore stavebníctvo a prípadné vykonanie kontrolného znaleckého posudku by bolo nadbytočné. Je nesporné, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť vyplývajúcu mu z právneho vzťahu s právnym predchodcom žalobcu a v zmysle § 373 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov je tak povinný nahradiť škodu, ktorá vznikla z reklamácie svietidiel typu MEL Basic 260, spresnených ako ML 28753 ED 2 x 42 W a svetelných zdrojov Dulux T/E 42W/31/83, dodaných na stavbu Národnej banky Slovensko podľa kúpnej zmluvy uzavretej 25. 11. 1998 medzi Hydrostav, a. s. ako kupujúcim a Siemens, s. r. o. ako predávajúcim. Súd prvej inštancie pritom priznal zo žalovanej sumy len tú časť, ktorá bola preukázaná. Za porušenie zmluvnej povinnosti vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť aj dohodnutú zmluvnú pokutu, pričom v tejto časti je už rozsudok súdu prvej inštancie právoplatný. Odvolací súd vo svojom rozhodnutí ďalej bližšie špecifikoval listiny založené v súdnom spise, na podklade ktorých mal za preukázanú výšku náhrady škody uplatňovanú žalobcom. Opätovne však zdôraznil, že súd prvej inštancie žalobcovi priznal nárok na plnenie z titulu náhrady škody len v tej časti, ktorá bola ako preukázaná označená vo vypracovanom znaleckom posudku.

9. Z uvedených dôvodov rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil a výrok o náhrade trov prvoinštančného konania podľa § 388 C. s. p. zmenil v súlade s úspechom žalobcu v konaní. O nároku na náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 262 ods. 1 C. s. p.

10. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalovaný pre dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., keď nesprávnym procesným postupom mal súd znemožniť strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Dovolaciemu súdu navrhuje, aby napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a zároveň aj rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Alternatívne dovolateľ navrhuje, aby dovolací súd napadnutý rozsudok odvolacieho súdu zmenil tak, že žalobu zamietne.

11. Dovolateľ namieta nedostatočné zdôvodnenie úvah, ktorými sa odvolací súd riadil pri hodnotení

dôkazov preukazujúcich aktívnu legitímáciu žalobcu v konaní, ako aj neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok. Žalovaný opakovane v priebehu konania spochybňoval skutočnosť, že zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 27. 11. 2001 bola skutočne v tento deň uzavretá. S jeho argumentmi sa však súd prvej inštancie a rovnako ani odvolací súd vo svojich rozhodnutiach žiadnym spôsobom nevysporiadali. Žalobca podľa žalovaného v priebehu konania nepreukázal naplnenie predpokladov pre úspešné uplatnenie náhrady škody, pričom súd prvej inštancie a rovnako ani odvolací súd sa uvedeným v odôvodneniach rozhodnutí nezaoberali. Zároveň odvolací súd namiesto náležitého vysporiadania sa s dokladmi, na ktorých založil svoj záver o priznanom rozsahu náhrady škody, tieto len stroho označil, čím nenapravil nedostatky, ktoré mu boli vytýkané dovolacím súdom v jeho zrušujúcom rozhodnutí. Žalovaný opakovane poukazoval na množstvo konkrétnych nedostatkov znaleckého posudku vypracovaného Ing. Z.. Dovolateľ je toho názoru, že argumenty žalovaného spochybňujúce výšku priznanej náhrady škody sú argumentmi zásadnými, ktorých posúdenie a presvedčivé vysporiadanie sa s nimi je v tomto konaní rozhodujúce, rovnako ako vysporiadanie sa s námietkami proti znaleckému posudku, z ktorého súd pri určovaní výšky priznanej náhrady škody vychádzal. Aj v prípade, ak odvolací súd využije postup podľa § 387 ods. 2 C. s. p. a v podrobnostiach poukáže na rozhodnutie súdu prvej inštancie, je potrebné stále rešpektovať právo sporovej strany na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia a náležite sa vysporiadať s námietkami obsiahnutými v odvolaní. Súd prvej inštancie a následne odvolací súd nielenže nerešpektovali povinnosť náležitého odôvodnenia rozhodnutia,

ale pri svojom rozhodovaní vychádzali výlučne z dôkazov, ktoré svedčili v prospech žalobcu a neprihliadli na dôkazy, ktoré v konaní predložil žalovaný a ktoré nárok žalobcu spochybňovali. Preto malo dôjsť k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces aj tým,

že v rámci skutkových zistení absentuje určitá časť skutočností, ktoré neboli súdmi vyhodnotené. Uvedené je pritom výrazom ľubovôle konajúcich súdov pri hodnotení dôkazov. Nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia je potrebné považovať za porušenie procesných práv žalovaného a prejav arbitrárnosti. Intenzita zásahu do práva žalovaného

na spravodlivý súdny proces je v danom prípade o to vyššia, že odvolací súd opakovane nerešpektoval pokyn dovolacieho súdu a opätovne postupoval spôsobom vykazujúcim známky svojvoľného postupu a ľubovôle.

12. Žalovaný podal zároveň odvolanie proti rozsudku odvolacieho súdu,

č. k. 3Cob/316/2015-522 z 26. 10. 2016 v časti výroku o trovách dovolacieho konania, s poukazom na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ C. s. p., keď v napadnutej časti má rozhodnutie odvolacieho súdu vychádzať z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Na základe dovolania podaného žalovaným dovolací súd uznesením, sp. zn. 4Obdo/34/2014 z 30. 06. 2015 zrušil predchádzajúci rozsudok odvolacieho súdu, sp. zn. 3Cob/270/2013

z 13. 11. 2013 a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. Žalovaný mal v dovolacom konaní plný úspech. Preto má žalovaný za to, že odvolací súd pri rozhodovaní o nároku

na náhradu trov dovolacieho konania síce vychádzal zo správneho ustanovenia právneho predpisu, a to z § 255 ods. 1 C. s. p., avšak toto ustanovenie nesprávne aplikoval. V rozpore

so skutočnosťou, že žalovaný mal v dovolacom konaní plný úspech, priznal trovy dovolacieho konania žalobcovi. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu tak vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky preto žalovaný navrhuje,

aby zmenil napadnuté rozhodnutie v časti náhrady trov dovolacieho konania tak, že žalovanému prizná nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

13. Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného z 29. 05. 2017 navrhol dovolanie žalovaného odmietnuť. Poukázal na stanovisko občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky R 1/2016 (zrejme chcel žalobca uviesť R 2/2016 pozn. dovolacieho súdu), podľa ktorého nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle bývalého ustanovenia § 241 ods. 2 písm. b/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), pričom prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p. (teraz obdobne § 420 písm. f/ C. s. p.) zakladá iba výnimočne, ak písomné vyhotovenie rozhodnutia súdu neobsahuje zásadné vysvetlenie

dôvodov podstatných

pre rozhodnutie. Rovnako k odňatiu možnosti konať pred súdom nedochádza v dôsledku nesprávneho vyhodnotenia dokazovania a ani v dôsledku skutočnosti, že súd nevykonal všetky navrhované dôkazy.

14. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) dospel k záveru, že dovolanie žalovaného je potrebné odmietnuť.

15. Dovolanie je možné považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie, dovolanie nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nemôže byť vnímaný ako tretia inštancia, v rámci ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (porovnaj napr. rozhodnutia najvyššieho súdu - sp. zn. 1Cdo/113/2012, 2Cdo/132/2013, 3Cdo/18/2013, 4Cdo/280/2013, 5Cdo/275/2013, 6Cdo/107/2012, 7Cdo/92/2012). Úspech každého dovolania je vždy podmienený (primárnym) záverom dovolacieho súdu, že tento mimoriadny opravný prostriedok je procesne prípustný a až následným (sekundárnym) záverom dovolacieho súdu, že dovolanie je aj opodstatnené. Pokiaľ dovolací súd nedospeje k uvedenému (primárnemu) záveru, platná právna úprava mu nedovoľuje postúpiť v dovolacom konaní ďalej a pristúpiť

k vecnému posúdeniu napadnutého rozhodnutia a konania, v ktorom bolo vydané. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok odmietnuť bez toho, aby sa zaoberal správnosťou napadnutého rozhodnutia.

Na posúdenie otázky prípustnosti dovolania je pritom zásadne príslušný dovolací súd (IV. ÚS 238/07, IV. ÚS 163/08). Ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť mimoriadneho opravného prostriedku dovolateľa pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho (dokonca) prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu druhej sporovej strany.

16. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (419 C. s. p.).

17. Podľa § 431 ods. 1 C. s. p. dovolanie prípustné podľa § 420 C. s. p. možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada /§ 431 ods. 2 C. s. p./. Dovolací súd je pri rozhodovaní o dovolaní viazaný jednotlivými dovolacími dôvodmi tak, ako ich dovolateľ vymedzil vo svojom dovolaní /§ 440 C. s. p./. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní. Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ C. s. p., je povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní zákonu zodpovedajúcim spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a v dovolaní náležite vymedziť dovolací dôvod /podľa § 420 C. s. p. alebo § 421 C. s. p. v spojení s § 431 C. s. p. a § 432 ods. 1 C. s. p./.

18. Dovolateľ prípustnosť dovolania vymedzil tým, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Za naplnenie nesprávneho procesného postupu, znemožňujúceho žalovanému uskutočniť jemu patriace procesné práva, označil nedostatočné odôvodnenie dovolaním napadnutého rozhodnutia.

19. Podľa rozhodnutia, publikovaného v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016 „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov, podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o

skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku.“ Je preto možné v danom prípade konštatovať, že obsah spisu v prejednávanej veci nedáva podklad pre to, aby sa uplatnila druhá časť citovanej právnej vety. Je zrejmé, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok. Preto v prípade, ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí, ak v odôvodnení rozsudku poukáže iba na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu v kontexte s rozsudkom súdu prvej inštancie bolo zrejmé, čoho sa žalobca domáhal, z akých dôvodov, aké bolo stanovisko žalovaného k uplatnenému nároku, ktoré skutočnosti mal súd za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil. Nemožno preto akceptovať argumentáciu dovolateľa, podľa ktorej je rozhodnutie odvolacieho súdu nepreskúmateľné. Je tiež potrebné zdôrazniť, že pri posudzovaní riadneho odôvodnenia rozhodnutia súdu v základnom konaní nie je možné sa zaoberať správnosťou skutkových a právnych záverov v nich obsiahnutých, pretože správnosť dovolaním napadnutého rozsudku by mohol odvolací súd skúmať len za predpokladu, ak by dovolanie bolo prípustné.

20. Pokiaľ žalovaný poukazuje na nedostatky skutkovej povahy, nesprávne hodnotenie dôkazov a skutkových záverov, je potrebné konštatovať, že prípustnosť dovolania v zmysle žalovaným namietaného dovolacieho dôvodu nezakladá nedostatočné zistenie rozhodujúcich skutkových okolností, prípadne nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu. V tomto smere odvolací súd poukazuje na naďalej opodstatnené závery vyjadrené v judikátoch R 37/1993 a R 125/1999, R 42/1993, ako aj 1Cdo 85/2010, 2Cdo/29/2011, 3Cdo108/2016, 6Cdo 185/2011, ako aj konštatovanie ústavného súdu obsiahnuté v jeho rozhodnutí IV. ÚS 196/2014.

21. Za dôvodnú nemožno považovať ani námietku dovolateľa, podľa ktorej sa odvolací súd dostatočne nezaoberal jeho odvolacími námietkami. Súd nie je povinný zaoberať sa v odôvodnení rozhodnutia všetkými skutočnosťami, tvrdenými stranami sporu. Rozhodnutie sporu nemusí byť totožné s očakávaniami strany sporu, musí však spĺňať parametre zákonného rozhodnutia a strane sporu má dať odpoveď na základné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia, a to tie, ktoré majú pre vec podstatný význam
/IV. ÚS 329/04/.

22. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dovolanie žalovaného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

23. Žalovaný podal odvolanie proti rozsudku odvolacieho súdu v časti výroku o trovách dovolacieho konania s poukazom na ustanovenie § 355 ods. 2 C. s. p., podľa ktorého je odvolanie prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ak to zákon pripúšťa.

24. Za rozhodnutie odvolacieho súdu je potrebné považovať aj rozhodnutia, ktoré napriek tomu, že im nepredchádza rozhodnutie súdu prvej inštancie, odvolací súd prijíma v priebehu konania o odvolaní. Keďže odvolanie je možné účinne podať iba proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, najvyšší súd odvolanie žalovaného proti výroku odvolacieho súdu o trovách dovolacieho konania podľa § 386 písm. c/ odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné.

25. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C. s. p.). O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

26. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.